Ч. 50. Неділя 17 (4) марта 1907. Рік XVII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостях на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З краевого сойму. — З Болгариї. — Под і в Росиї.)

На передвчерашнім вечірнім засіданю краєвого сойму вела ся дискусия над законом о підвисшеню платні для народних учителів. Архиепископ др. Більчевский заявив ся за проектом, опісля домагав ся католицкого духа в школі і побільшеня числа годин науки религії. Вкінци заявляє ся бесідник за зрівнанем платні учительок з платнями учителів і хвалить дуже педаґоґічні здібности жінок. По промовах пп. Колішера і Абрагамовича приступлено до специяльної дискусиї. При §§. 11 п. Станіньский відмічує, що на ціли просьвіти і на підвисшенє учительских поборів повинен бути ужитий перед усім дохід з пропінациї. По промовах пп. о. Стояловского і Томашевского приступлено до голосованя. В третім читаню цілий закон однодушно принято.

Опісля ухвалено внесенє промислової комісиї, щоби Виділ краєвий розпочав з правительством переговори о управильненє відносин між правительственним бюром для підпираня рукодільників а краєвою комісиєю для промислових справ і о управильненє дотациї на промислове шкільництво в Галичині. Разом з сим внесенєм ухвалено резолюциї в справі основаня кошикарских шкіл в одній з місцевостий повіта Велічка і в Добчицях та ткацкої школи в Бялій. Дальше ухвалено вiзвати правительство, щоби основувало суди в кільканацятьох місцевостях Галичини, потворило деякі нові староства і завело в урядованю жандармериї польский язик. Внесенє о. Яворского о провізоричне отворенє V кл. при мужеской школі в Хирові відступлено краєвій шкільній раді. По відчитаню кількох внесень і інтерпеляций замкнено засіданє о год. 11 в ночи.

На дневнім порядку вчерашного засіданя були справи: 1) Перше читанє справозданя краєвого Виділу в предметі затягненя позички 23,600.000 корон через громаду корол. престольн. міста Кракова за ґаранциєю краю. Справоздавець п. Верещиньский. 2) Перше читанє внесеня п. Тарнавского о ухваленє закона краєвого о ході інстанций адміністрацийних в корол. Галичини і Володимириї з великим Княжеством Краківским і краєвім трибуналі адміністрацийнім. 3) Справозданє комісиї водної о наглячім внесеню посла Куриловича і тов. в справі шкід, спричинених через гірскі потоки, в місцевостях Посада ольхівска і Підгірє під Сяноком. (Справоздавець п. Мерунович). 4) Справозданє комісиї господарства краєвого о справозданю краєвого Виділу в предметі образованя женщин в обсягу сільского і домового господарства. (Справоздавець п. Кшиштофович). 5) Справозданє комісиї господарства краєвого о правозданю краєвого Виділу о уділюваню безпроцентових позичок на усушуванє і дренованє. (Справоздавець п. Целецкий). 6) Справозданє комісиї буджетової о буджеті на р. 1907 (внесенє більшости і меншости комісиї). (Справоздавець п. Мілевский).

По переведеню дискусиї над всіми точками дневного порядку розпочала палата дискусию буджетову. Яко речник меншости буджетової комісиї в справі покритя недобору фонду краєвого в краєвім буджеті на рік 1907 промовляв бувший намістник пос. ґр. Пініньский. Іменем меншости буджетової комісиї спротивив ся бесідник, щоби недобір в буджеті, котрий в сім році виносить 3,679.000 корон, покрити позичкою з фонду пропінацийного (таку позичку проектує Виділ краєвий), а натомість щоби підвисшити відповідно додатки до безпосередних податків державних, а іменно: додаток до податку ґрунтового, домово-чиншового, домово-клясового і пять процентового податку від вільних домів має виносити по 71 сот. від 1 корони державного податку (в краківскім і хшановскім повітах по 63 сот.), а додаток до державних безпосередних податків

---

37)

Пан Лекок.

З францускогo — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Добре Лекок казав; Зеґміллєр переконав ся о тім, скоро лиш „честна Тоня“ увійшла до его канцеляриї. Бідне жінчиско було зовсім прибите горем. Як то можна було легко пізнати, була би й житє віддала за то, як би так можна було зробити, що ті слова, які їй вирвали ся в еї хатчині на піддашу, можна зробити невисказаними. Погляд Політа відобрав їй мову і викликав в еї серци найсумнїйші обави. А що она в своїм серци була переконана, що він готов до всякого злочину, то гадала собі, що еї зізнаня яко сьвідка могли би значити для него вирок смерти.

Она відповідала длятого на всї питаня лиш „Ні!“ або „Я не знаю“, і відкликала все, що перед тим сказала. Присягала ся, що то їй лиш здавало ся, що еї зле зрозуміли, що перекрутили еї слова. Присягала ся, на чім сьвіт стоїть, що не чула ніколи, щоби хтось говорив про Ляшнера.

Наконець коли судия занадто вже їй допік, розплакала ся она корчевим плачем, а дитина, котру она до грудий притулила, почала й собі верещати на ціле горло.

Щож було робити на таку безглузду упертість? Зеґміллєр зразу важив ся. Відтак переважило в нім милосердиє над бідною жінкою і він надумавшись хвильку, відозвав ся ввічливо:

— Можете собі іти, добра жінко, але памятайте собі, що ваше мовчанє більше шкодить вашому чоловікови як то, що ви могли би о нім сказати.

Она пішла собі або радше втекла звідси, підчас коли судия і поліцист глянули безрадні один на другого.

— А я не казав! — подумав собі Ґоке.— Акциї Мая идуть в гору. Я поставив би на обжалованого пять франків о заклад.

Глава двайцять осьма.

Коли кримінальне доходженє єсть борбою межи судовими властями а обжалованим, то на всякий случай веде ся тота борба дуже неоднаковим оружием і перевага лежить далеко більше по стороні властий. Звичайно й кінчить ся борба користнїйше для властий, а все-таки буває часом побіда й по стороні обжалованого. Коли він зовсім певний, що нема ніякого доказу злочину, коли може попередні кари не сьвідчать против него, то він може безнастанним переченем завдати властям не мало труду.

Точнїсенько таке саме було й то положенє, в якім знаходив ся Май, той таємничий убийник. Зеґміллєр і Лекок мусїли то собі з жалем признати. Они могли сподївати ся, що Політ Шіпен або его жінка виясннять тоту загадку — тота надія розвіяла ся.

— Я би заложив ся — відозвав ся нараз судия, прокинувшись із своєї задуми — я би заложив ся, що тоті обоє щось знають і як би схотїли...

— Але не схочуть.

— Чомуж би ні? Який мали би в тім інтерес? Около сего питаня все крутить ся. Хто знає, якими величавими обіцянками окуплено мовчаливість такого падлюки, як той Політ Шіпен! На якуж заплату числить він, коли через свою мовчаливість виставляє себе на дійстну небезпечність?

Лекок не відповідав нічого, але по его зморщеним бровах можна було пізнати, як він роздумує з напруженем всїх своїх духових сил.

— Одно питанє, пане судиє, — відозвав ся він — робить менї ще більше клопоту, як всї инші разом; як би то питанє було розяснене, то ми би зробили величезний крок наперед.

— Якеж би то було питанє?

— Ви питаєте ся, пане судиє, що обіцяно тому Шіпенови, а я питаю ся, хто єму щось обіцяв?

— Хто? Очевидно той спільник, котрого не можемо зловити а від котрого походять всї інтриґи, які нас обмотують.

— Певно! — відповів Лекок. — Я і в сїм виджу єго руку. Але яку штуку він сим разом придумав? Річ зовсім проста, що на поліцийнім комісариятї порозумів ся з вдовицею Шіпен! Знаємо преці, як він то зробив. Але як порозумів ся з Політом, котрого преці стережуть в арешті?

Лекок не сказав всего, що думав; але Зеґміллєр зрозумів его і схопив ся із свого крісла та крикнув:

особистих, введених законом з 25/10 1896 В. з. д. ч. 220 з виймкою податку особисто-доходового має виносити 77 сот. від 1 корони державного податку (в краківскім і хшанівскім по 69 сот.).

Промавляло ще кількох послів, між иншими пп. Олесницкий і Король, по чім о годині 2¼ по полудни п. Маршалок закрив засідане.

Похорон убитого президента міністрів Петкова відбув ся вчера о годині 2 по полудни. В похороні, котрий розпочинав відділ кінної жандармериї, взяли участь міністри, достойники, корпорациї і депутациї. Войско по обох сторонах творило шпалїр; вінців було понад 200. Школи і публичні інституциї були замкнені. В церкві міністер Ґенадиєв виголосив бесіду. Супокою нїгде не нарушено. Князь Фердинанд приїхав до Софії вчера вечером. Для удержаня порядку підчас похорону Петкова зарядженo дуже острі средства осторожности. В ночи арештовано богато підозріних осіб. Арештовано між иншими телеграфіста Танева, котрий улекшив заговірникам вступ до салі собранія, де після первістного наміру мав бути довершений замах на Петкова.

Комисия российскої думи полагодила вже до половини верифікацию мандатів. В звіті комісия не поставить внесене о уневажнене виборів, лиш зажадає предложеня актів. Крайна лївиця і октябристи рішили вийти з салі і оголосити протест, коли би який мандат з тих сторонництв був уневажнений. Социяльно демократична фракция рішила по вислуханю деклярациї правительства поставити самостійне внесене. Социяльно-революцийна і социялїстична людова партия рішила в справі амнестиї пійти законною дорогою. — Члени опозицийних фракций думи рішили голосувати за тим, щоби над деклярацією правительства перейти без мотивів до дневного порядку. По сім рішеню заявили социяльні демократи, що їх бесідники остро будуть критикувати полїтику кабінету Столипина. Против того запротестували социяльні революционісти, правиця і кадети та заявили, що социяльні демократи не мають права промавляти в імени цїлого российского народа. Вкінци ухвалено домагати ся замкненя дискусиї, скоро би социяльні демократи зголосили ся до слова. (Дискусия лиш тоді не може бути замкнена, як против замкненя заявить ся наймание 50 членів думи. Социяльні демократи мають всього тілько 47 голосів). — До Берлина доносять з Петербурга, що российске правительство в довірочнім обіжнику повідомило полїтичні власти, що з огляду на можливі замотаня прийде імовірно до частинної мобілїзациї. Именно мала би бути покликана резерва I. катеґориї. — „Русское Слово“ доносить, що в заса ї єсть порішене розвязане думи. Міродатні круги якийсь час вагували ся, вкінци прийшли до пересьвідченя, що друга дума єсть гірша від першої. Становище Столипина має бути захитане. — Говорять, що ґубернатори одержали приказ пильно зважати на подорожі послів і на случай протидержавної або революцийної аґітациї арештувати їх без взгляду на посольску ненарушимість.

— Що ви менї тут говорите? Як то, ви гадаєте, що котрийсь з урядників вязниці дав ся підкупити?

Лєкок важив ся, що сказати, а наконець відповів:

— Я нїчого не гадаю. Передовсім не підозріваю нїкого. Але я шукаю. Чи Шіпен знав щось перед тим, чи нї?

— Зовсїм певно, що знав!

— Отже держимо ся того. Ну, а коли так, то щоби собі то пояснити, треба припускати, що він або має якісь звязи з вязничним персоналом, або що хтось був у него в мовници.

Щось третого дїйстно годі було припускати. Зеґміллера тота гадка очевидно дуже займала. Він зачав надумувати ся, відтак нараз встав, взяв свій капелюх і сказав:

— Хочу позбути ся непевности; ходїть, пане Лєкок.

Они вийшли і були за дві мінути в слїдчій вязници. Там якраз роздавали обід; прийшов був і директор, щоби доглянути сеї служби і проходжував ся на першім подвірю з Жевролем. Скоро побачив судию, пішов зараз з очевидною службовою ревностию до него.

— Приходите без сумніву, мій пане, ізза того Мая, що сидить в слїдчій вязници?

— А вжеж.

Позаяк була бесїда про якогось обжалованого, то Жевролеви здавало ся, що й єму можна приступити до обох панів.

— Я розмавляв якраз про него з паном інспектором кримінальним, — говорив директор дальше — і розповідав єму, що я дуже вдоволений поведенєм того чоловіка. Не потребуємо знову накладати на него примусового кафтана. Він зовсїм змінив ся; їсть з добрим апетитом, єсть веселий як воробець і жартує з дозорцями.

— Ну так — відозвав ся ґенерал; — коли побачив, що єго зловили, то єго бралась розпука. Але опісля розважив собі, що мабуть голови єму не зірвуть, що житє у вязници єсть все-таки житєм та що крім того можна ще й видобути ся із вязниці.

Судия і Лєкок глянули неспокійним оком один по другім. Тота веселість того якогось акробата належала може до єго ролї, а може она походила з того, що він знав напевно, що всякі доходженя позістануть без успіху, або що він, — хто знає — дістав якусь вість зпоза мурів вязниці.

Сей здогад насував ся мимо волї судиї слїдчому і він спитав:

— Чи ви певні того, пане директор, що до вязнів в тайних келях не дістане ся ізовні ніяка звістка?

Той сумнів заболїв достойного урядника. Як можна підозрівати єго вязницю? Так само можна би й єго самого підозрівати.

— Чи я того певний? — відозвав ся він. — Хиба ви нїколи тайних кель не видїли? Чи не знаєте, якими средствами осторожности они забезпечені: потрійні засувки і зелїзні решітки з деревляними скринями, щоби навіть сьвітла не пустити; не вчисляючи вже того, що попід вікна ходить варта як день так ніч. Навіть ластівка не дісталась би до вязнів!

— То мене успокоїло — сказав на то судия. — А тепер хотів би я ще, пане директор, довідати ся дещо про иншого арештанта, про Шіпена.

— Ах, знаю єго... поганий непотріб.

— Правду кажете. Отже я хотів би знати, чи вчера хтось навідував ся до него.

— А то мушу вже піти до комнати, де ведуть ся протоколи, щоби вам щось певного сказати. Значить ся — заждіть — онтам іде дозорець вязнів, онтой малий, там в брамі, той може нам щось сказати. Чуєте, Ферро!

Закликаний дозорець прибіг.

— Чи не знаєш ти, — спитав директор — чи Шіпен був вчера в мовници?

— Був, пане директор; я сам єго туди відводив.

Зеґміллер усьміхнув ся вдоволений; ся відповідь усувала всяке підозрінє від персоналу.

— А хто навідував ся до него? — спитав Лєкок живо. — Правда, що грубий мужчина з дуже червоним лицем і плескатим носом...

— Нї, то була женщина, як менї казали, єго тета.

— Як она виглядала? — спитали судия і Лєкок разом, як би змовили ся.

— Мала, кругленька, ясно білява. Робила вражінє честної женщини. Чи була порядно убрана? — то нї.

— Невжеж то котрась з наших обох вітчачок? — сказав Лєкок.

— Ідїть же борзенько на префектуру — сказав судия до Лєкока — та розвідайте, яким способом дістала тота женщина позволенє відвідати Полїта.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 16-го марта 1907.

— **Відзначеня.** Є. Вел. Цїсар надав радникови Двору в краєвій Дирекциї скарбу Каролеви Фріґцови кавалерский хрест ордера Леопольда, а старшому радникови скарбовому Атанасеви Заячківскому титул і характер радника Двору.

— **Іменованя.** Радник Двору при краєвій Дирекциї скарбу у Львові, Станислав Прокопович, іменований віцепрезидентом тої-же Дирекциї П. Прокопович родив ся 1857 р. у Львові і служить при Дирекциї скарбу від 1879 р., а крім того єсть доцентом законодавства скарбового на львівскій полїтехніцї і членом комісиї іспитової для наук полїтичних на львівскім університетї.

— **Дрібні вісти.** Є. Е. Впреосв. Митрополит Шептицкий виїхав — як доносить „Руслан“ — вчера вечером до Риму. — В днях від 20 до 23 с. м. відбуде ся воєнне стріляне на полях Замарстинова і Голоска острими набоями. В наслїдок того для безпечности будуть сусїдні дороги і ліси замкнені войсковим кордоном від 7 год. рано до 2 год. по полудни. — Монтер Вільгельм Якобі хотів відобрати собі житє і випив в тій цїли розпущений фосфор із головок сїрничків. Коли наспіла стация ратункова, Якобі втік і аж в три години опісля удало ся родині єго зловити і в грізнім станї відставити до шпиталю. Причиною самоубийства мала стати ся жінка. — Вірителї фабрики „Леополія“ ухвалили поки-що не допустити до оголошеня конкурсу. Справа рішить ся за 8 днїв. — Максим Пятночка, візник пекарні Едв. Шґеґеля відобрав оногди гроші від відбирателїв печива і щез з ними зі Львова. — П-ві Кшачковска, вдовиця по директорі полїциї, упала так нещасливо на тротоарі при площі Галицкій, що зломила собі руку. Першу поміч подав їй др. Стахович, а відтак відвезено єї до дому. — Місточко Дервенд в державі Оґайо, в північній Америцї, котре мало 2200 жителїв, залила вода так, що оно щезло під водою. Люди повтїкали на горби; місто зовсїм знищене.

— **Концерт в 46. роковини смерти Шевченка** відбуде ся у Львові в салї „Народного Дому“ в четвер, дня 21 н. ст. марта точно о год. 7·30 вечером. На концерт можна набувати білети від суботи рана в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка. Цїна білетів: Перворядні фотелї 3 К, другорядні 2 К, третерядні 1 К 50 сот., партер 80 сот., ґалерия 40 сот. Радимо спішити ся з закупном білетів. Хто купив білети на концерт в „Фільгармонії“ може зажадати звороту гроший, або виміняти білети на нові. В концертї возьмуть участь оба сьпівацькі товариства „Боян“ і „Бандурист“ при ласкавім удїлї віолїністки, панї Е. Щедрович-Ганкевичевої. Всї хоральні точки, як і скрипкова продукция будуть виконані в супроводї орхестри 15 полку. Крім того будуть виголошені дві сьвяточні промови і одна декламация. Точну проґраму концерту оповістять афіші.

— **Стережіть ся льосів льотерийних.** Якась заграницна філїя банкова, котра очевидно спекулює на темноту наших людий і брак досьвіду, порозсилала проспекти, котрими заохочує до купна всїляких льосів заграничних. Наші люди повинні стеречи ся і не купувати ніяких льосів, бо тота продаж то чисте обманьство навіть в такім случаю, коли би льос по 20 або 30 роках витягнено. Не треба давати ся ловити на то, що в деяких часописах появила ся тепер чутка, що хтось там десь в якійсь закутині нашого краю виграв величезну суму. На виграну льосу не треба покладати всю свою надію, памятаючи на то, що дурний лиш думкою богатіє.

— ***Загальні збори*** товариства „Бурси ім. сьв. О. Николая“ в Перемишли відбули ся дня

24-го лютого с. р. в комнагах „Віра“. Печатаний звіт з діяльности товариства показує, що в шкільнім році 1907 числило оно 93 членів, переважно з вкладкою 6 К річно. Коли відтрутимо з сего двайцять кілька учителїв гімназиї, то вийде, що товариство зовсїм не дізнає тої підмоги від суспільности, на яку оно з огляду на свою високо гуманну і патриотичну цїль заслугує. А таки товариство се істнує 18 лїт і вже своїх питомцїв має на становисках; впрочім 50 с. місячно могли би дати на бурсу і селяни, а бодай громади та читальнї, котрих члени з добродійств бурси користають, поміщуючи в нїй свої дїти. Та треба признати, що мимо сего слабого заінтересованя товариством, умів Видїл добре вязати кінцї, коли в Бурсї удержав 98 питомцїв безплатно або за оплатою 14 до 24 К, кількох лише за 36 К місячно. За се діставали они мешкане, харч і все проче а навіть інструкторів. Бурса служила головно селянам, маломіщанам та народним учителям; синів сьвящеників і урядників буде всего 9 і то за висшою оплатою. Крім того сплачувала бурса значний довг гіпотечний, який тяжить на її реальности. Допомагали їй в тім деякі постійні Добродїї, як Преосьв. Чехович, тов. „Днїстер“, „Віра“ і „Спілка господарска“ в Перемишли, маґістрат перемискиий і деякі принагідні добродїї. Крім бурси удержувало товариство для заможнїйшої молодїжи „Гімназияльний Інститут“, де за місячною оплатою 46 К мають ученики окремі салї до науки, до спаня, забави та їдальнї. Нагляд крім інструкторів виконують гімназияльні учителї, що постійно мешкають в „Інститутї“. Положене сего величавого будинку незвичайно користне, бо о 5 хвиль дороги від гімназиї, а серед садів і огородів. В склад нового видїлу війшли: дир. Г. Цеглиньский, яко голова; проф. Гамчикевич, заступник; проф. Коренець, Мануляк і Целевич, катехити оо. Кормош і Мартинович, дир. Петрівский, адв. др. Кормош, яко члени. До контрольної комісиї вибрані: проф. Малиновский, касиєр Вахнянин, секретар Карпяк.

— **Скажений пес** появив ся оногди на стациї зелізничій Клепарів і покусав другого пса а відтак кинув ся на будника зелїзничого, але не покусав его, лиш подер на нїм одїне та хоруговку, котрою будник боронив ся. Оба пси застрілив відтак жандарм, а секция, котру зробив старший ветеринар міский п. Готлїб, виказала, що пес був дійство скажений.

— **В Бурштинї** основала ся нова філїя „Просьвіти“ на судові повіти бурштиньский і болшовецкий. Відкрите філїї відбуло ся дня 12 с. м. До видїлу вибрані: О. Петрицкий голова, п. Олексій Саляк містоголова, Н. Коцан касиєр, Юрко Нога секретар, о. Т. Боднар контрольор, П. Коцан бібліотекар, а на заступників о. Пристай, др. Гвоздецкий, Іван Семчій, Іван Перегінець і Стефан Крайківский.

— **Пригода гаєвого з диком.** З Джурова, снятиньского повіта, доносять: Недавно тому відбували ся в тутешних лїсах лови на дики. Гаєвий пострілив одного дика, котрий побіг дальше, лишаючи кроваві слїди. Тими слїдами пустив ся гаєвий і по дорозї скочив на купу ріща. В тій хвили ріще заворушилось і з під него вирвав ся дик, що повалив гаєвого на землю і покалїчив его зубами на ногах. Мимо болю гаєвий не злякав ся, але вхопивши дика за уха, сїв на него і гнав так ще кільканайцять кроків, аж вкінци зьвір, знесилений втратою крови, упав на землю та згинув. Гаєвого, котрий також ослаб від ран та упливу крови, відвезено до шпиталю в Снятинї.

— **Пропавший мілїярдер.** З Ню Йорку наспіла вість, що американьска і калїфорнїйска полїция заняті тепер дуже доходженями, де подів ся знаний загально мілїярдер Фридрих Веєргайзер, котрий перед кількома днями в полудневій Калїфорнії щез без слїду. Пошукуваня полїциї показали доси, що Веєргайзер їхав до Льос Анґелос, найзнатнїйшого місця купелевого в Калїфорнії, де якраз о сій порі буває богато гостий. В дорозї туди щез Веєргайзер з ваґона і то, о скілько дало ся виcлїдити межи стациями Санта Барбара і Льос Анґельос. На жадане свояків розведено зараз всесторонні пошукуваня, котрі однак позістали доси без успіху мимо того, що цїлу охрестність перешукано за Веєргайзером. Єсть здогад, що хтось, може якась ватага розбишацка зловила его і держить десь укритого, щоби відтак зажадати великого окупу.

Веєргайзера не називають в Америцї инакше, як лиш „деревляним королем“, а его майно оцїняють ще висше як майно нафтового короля Рокфеллера. Веєргайзер єсть Нїмцем, з роду Швабом, котрий молодим вивандрував до Америки і з маленького доробив ся величезного майна. Ще молодим хлопаком працював він в тартаку і так вивчив ся докладно свого фаху. Мале майно, яке він приніс з собою з дому, дало ему можність купити лїс і він зачав тоді так щасливо спекулювати деревом, що доробив ся значних гроший, котрі відтак стали ся основою его пізнїйшого майна. В спілцї з товаришами з тартаку закупив був Веєргайзер великі лїси на заходї і став богачем.
Найбільша часть Веєргайзерового майна складае ся з величезної маси дерева, котре по найбільшій части стоїть ще на пни і займає величезні простори, почавши від держави Віскунзен аж до берегів тихого океана. На его тартаках ріжуть річно білїони кубічних стіп дерева. Але що значить тото дерево супротив тої маси, яка ще росте! Веєргайзер вже добре собі старий; він родив ся в 1834 р. а лиха господарка лїсова в Сполучених Державах піддала ему в 1860 р. гадку закупити більші простори лїсів і дати їм рости аж доти, доки не настане значний брак дерева. Від 1872 р. почав він робити найбільші інтереси, а робив головно в той спосіб, що вишукував собі в ріжних сторонах спільників, але нїкому з них не казав, що другі роблять. Лиш він сам один знав, що правді робить ся в лїсах або не робить ся. Він один був душею цїлого підприємства а его каса була тим осередком, до котрого спливали гроші зі всїх сторін. Єго засадою було: брати ся в догідній хвили до дїла а відтак вижидати. Він предвидїв брак дерева і скуповував де лиш міг, а тепер не каже анї одного пня більше зрубати або порізати на тертицї, як того вимагають его лїси. При тім остав Веєргайзер аж доси таким скромним чоловіком, яким був спершу. Коли він вже нинї не єсть найбогатшим чоловіком на сьвітї, то буде ним з днем 80 роковин свого уродженя.

† **Померли:** Василь Ваньо, довголїтний бурмістр міста Буська, упокоїв ся 13 с. м. в 75-ім роцї житя. Покійник в завіщаню записав 800 К для філїї „Руского Товариства педаґоґічного“ в Буську на заснованє селяньскої бурси.

Телеґрами.

Відень 16 марта. Зі взгляду на вибори до Ради державної правительство постановило, щоби службу персоналу державного в днях виборів так поділено, щоби всї могли виконати право виборче.

Берно мор. 16 марта. На вчерашнім засїданю сойму ухвалено 91 голосами против 33 завести примус виборчий.

Лїнц 16 марта. Сойм значною більшостию ухвалив закон о примусї виборчім.

Брукселя 16 марта. З урядового жерела заперечують чутку о апоплектичнім атаку у короля Леопольда.

Сарлюй 16 марта. В закопі Матильди урвала ся нинї линва від коша, в котрім спускало ся до копальнї 22 робітників. Всї згинули.

Петербург 16 марта. Часописи подають ще слїдуючі подробицї о катастрофі в тавридскій палаті: Коли би стеля була завалила ся підчас засїданя, то були би уратували ся лиш дневникарі в своїй льожи, міністри і президент Думи. При дальшім огляненю показало ся, що могли би були вирятувати ся социялдемократи, часть Поляків і кадети; згинули би були безусловно трудовики, народні социялисти, часть Поляків і жовтняки. — По катастрофі прибув Столипін з міністрами до будинку. Посли були незвичайно розворушені. Кадет Долшенков зробив замітку, що катастрофа була приготовлена. Правиця запротестувала против того. — Урядова комісия звертала ще минувшого року увагу на непевний стан будови.

Петербург 16 марта. Після часописий правительство єсть в наслїдок катастрофи в Думі сильно скомпромітоване. Посли були обурені, що Столипін мовчав і не висказав радости з причини вирятованя послів. Сподївали ся загально, що Столипин зложить їм ґратуляцию. Після часописий засїданя Думи відложено на кілька недїль.

Софія 16 марта. З причини великих заряджень войскових похорон Петкова відбув ся серед загального спокою. Перед похороном одержали міністри анонімні листи заповідаючі забуреня підчас похорону. Кн. Фердинанд зложив вінець з написию: „Великому патріотови — вдячний князь“. — По похоронї відбули прихильники правительства нараду. Присьвячено Петкову посмертну згадку і піднесено, що правительство рішило ся вести полїтику дальше в дусї Петкова. Стамбуловцї устроїли відтак похід по місті.

Софія 16 марта. Тутешні македоньскі еміґранти вислали до президента Рузвельта адресу з зазивом, щоби на конференциї в Газї була обговорювана також справа македоньска.

Форбах 16 марта. В копальни „Klein Rosseln“ настав вчера страшний вибух ґазів. Під землею було 80 гірників. Видобуто 65 трупів і 12 тяжко ранених; трох гірників не відшукано.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Львівска Дирекция зелїзниць** подає до відомости: По причинї переповненя стациї у Львові здержує ся приймане до тої стациї цїловозових посилок дерева опалового, дошок, бальків і каміня на 3 днї, іменно від дня 16 с. м. до 18 с. м. включно.

— **В справі скороченя часу** вільного від складового і підвисшеня складового при відборі дерева будівельного і тертиць на стациях Львів-Підзамче подає ц. к. Дирекция зелїзниць державних до відомости що слїдує:

По поводу переповненя складовиск на стациї Львів-Підзамче внаслїдок надзвичайного напливу посилок дерева будівельного і тертиць і задля повільного відбору сих посилок через адресатів, скорочує ся від 16 марта 1907, по мисли §. 69 (7) реґуляміну руху і з застереженем затвердженя сего через ц. к. міністерство зелїзниць:

1) Час вільний від складового при відборі повисших посилок з 4 на 2 днї.

2) Підвисшає ся приписане тарифою складове о 100%.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 15 марта: **Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.** — **Пшениця** 8·10 до 8·25; **жито** 6·15 до 6·30; **овес** 8·30 до 8·50; **ячмінь пашний** 7·— до 7·40; **ячмінь броварний** 7·40 до 8·—; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох** до варення 8·75 до 9·50; **вика** 7·— до 7·40; **бобик** 6·50 до 6·75; **гречка** —— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** 60·— до 70·—; **конюшина біла** 30·— до 40·—; **конюшина шведска** 60·— до 70·—; **тимотка** 30 — до 35·—.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).